

bila doma pri bolni materi. Pa vendar je bila vedno vesela; vse je delala iz ljubezni do Boga, ker je božja volja, da otroci ljubijo svoje stariše in da jim pomagajo, če so v potrebah. Posnemajte dobro Reziko tudi vi.»

Tako so učili gospod župnik. Jaz pa vam rečem še to-le, ljubi moji: Bog je zapovedal v četrty zapovedi: Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji. Rezika jih je spoštovala in ljubila, in kakšno plačilo je dobila? Dolgo res ni živela na zemlji, zato jo je pa Bog poklical k sebi, kjer bo pri ljubih stariših in med angelji živela dolgo, dolgo, vso večnost; ni se ji godilo dobro na tem svetu, zato se jej pa toliko boljše godi tam gori pri nebeškem Očetu in pri Jezusu in Mariji, kjer ni več smrti in nobene solze in nobene žalosti več. Ljubi prijateljski, živimo tako, da bomo tudi mi prišli za Reziko tja gori.

J. Debevec.

Deklici.

Vidiš cvetko, dete moje!
Lepo belo kakor snég;
Radostno srcé, okó je,
Ko jo gledam brez vseh pég.

Hčerka, veš kaj ti pomeni
Svetlobelih žar peres?
Cvetko to najbolj mi cenj,
Ona biser je nebés.

Ali veš, kako se zove?
Saj o njej si čula že,
Med cvetličjem najbolj slóve,
Lilija ji je imé.

To cvetličje, ta beloba
Zlata ta sredinica:
To prezala je podoba
Znak nedolžnega srcá.

Lilija, o cvetka mila!
Si Mariji bila v dar,
Jožefa lepo krasila,
Kjer cvetiš, je blagodar!

Hčerka mila! Bog ohrani
V srcu ti ta cvet blestéč,
Tudi, ko ne bo na strani
Tebi, ljube mame več.

